

GEROEPEN

TOT

GEMEENSCHAP

Hilvert Wijnholds

Inleiding

Gedurende zijn tweede zendingsreis verblijft de apostel Paulus minstens anderhalf jaar in Korinthe. Als hij in gezelschap van o.a. Aquila en Priscilla deze havenstad in de provincie Achaje verlaat, laat hij daar een gezelschap van mensen achter, die hij in 1 Kor. 1:2 "geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen" noemt. Deze mensen vormden samen de "gemeente van God, die in Korinthe is".

We kennen de namen van enkelen van hen (Hd. 18):

Justus (vers 7): deze man, die misschien Gajus Titius Justus heette, was van *heidense* afkomst, maar vereerde God al vóór de komst van Paulus in Korinthe. (In het boek Handelingen komen we meer vereerders van God tegen, van wie bekend is dat zij de

Geroepen tot gemeenschap

synagoge bezochten en de sabbat hielden).

Crispus (vers 8): een *Jood*, die overste was van de synagoge in Korinthe.

In zijn eerste brief aan de Korinthiërs noemt Paulus nog andere namen:

Chloë: de naam van deze zuster in Korinthe wordt genoemd, omdat haar huisgenoten Paulus op de hoogte hadden gesteld van de twisten onder de broeders in Korinthe (1:11).

Stéfanos: met zijn gezin behoorde hij tot de eersten die in Achaje tot bekering waren gekomen (16:15).

Gajus (misschien dezelfde persoon als Justus): Deze Korinthier die een *Romeinse* naam droeg, was evenals Crispus en Stéfanos, door Paulus gedoopt (1:14). Later schrijft Paulus dat de gemeente in Korinthe samenkwam in het huis van Gajus, waar hijzelf ook logeerde (Rm. 16:23).

Fortunatus (een *Romeinse* naam) en *Achaïcus* (een *Griekse* naam): zij hebben samen met Stéfanos een brief aan Paulus in Efeze gebracht, waarin meerdere vragen van de gemeente te Korinthe stonden (16:17). Dit zijn maar enkele namen van de "velen van de Korinthiërs die [hem] hoorden, geloofden en gedoopt werden" (Hd. 18:8b).

Bovenstaande lijst maakt duidelijk dat de broeders en zusters van de gemeente in de havenstad Korinthe afkomstig waren uit totaal verschillende bevolkingsgroepen en culturen. Sommigen van hen hadden vòòr hun bekering een in zedelijk opzicht tamelijk normaal leven geleid, anderen hadden zich overgegeven aan grove vormen van kwaad (1 Kor. 6:9-11).

Wat bracht Joden ertoe om naar Paulus te gaan luisteren in het huis van (Gajus Titius) Justus *naast* de synagoge (Hd. 18:7)? Wat bewoog Romeinen en Grieken om (samen met Joden) zich te vergaderen in (waarschijnlijk) hetzelfde *huis* van Gajus in plaats van in één van de *tempels* van Korinthe (Rm. 16:23)? Er was één Persoon die al deze mensen aan elkaar verbond: de Heer Jezus. Aan het begin van zijn eerste brief aan hen legt Paulus de nadruk op hun onderlinge gemeenschap die door de Heer Zelf tot stand is gebracht en dus het kenmerk draagt van Hemzelf: "God is getrouw door Wie u geroepen bent tot *de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer*" (1 Kor. 1:9). De Heer Jezus had tijdens Zijn leven op aarde Zelf al gezegd dat Hij Zijn gemeente zou bouwen op Zichzelf als de Zoon van de levende God (Mt. 16:16-18). Van deze gemeente maakten ook de broeders en zusters in Korinthe, aan wie Paulus schreef, deel uit. Ieder van hen was met de Heer verbonden en daardoor ook met alle andere gelovigen op aarde: ze hadden gemeenschap met de Heer en met allen die Hem toebehoorden. Ze waren dan ook niet geroepen tot verdeeldheid, tot scheuring, maar tot gemeenschap met andere gelovigen. Deze gemeenschap wordt hier genoemd: "de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus", wat betekent dat Christus Zelf de aard bepaalt van deze gemeenschap. Christus Zelf is namelijk het voorwerp en het middelpunt van deze gemeenschap. Paulus voegt er verder aan toe: "onze *Heer*", d.w.z. met de *Heer* heeft elke gelovige een *persoonlijke* betrekking, gekenmerkt door toewijding, navolging en gehoorzaamheid. Enerzijds vinden we in 1 Kor. 1:9 de nadruk op het beleven van de onderlinge gemeenschap, anderzijds op de persoonlijke verantwoordelijkheid ten opzichte van de Heer. De Korinthiërs konden de *onderlinge* gemeenschap, waartoe ze geroepen waren, niet beleven als er in de *persoonlijke* verhouding tot de Heer een verhindering was voor gemeenschap met Hem. Dit geldt ook voor *alle gelovigen van alle tijden, voor alle gemeenten in alle plaatsen* (1 Kor. 1:2b).

(wordt vervolgd)